

— Διαμένετε πρό ἡμερῶν εἰς Bois-le Roi, μοὶ φαίνεται.

— Πρό ἡμερῶν, ναί, δεσποινίς, ἀπεκρίθη ζωηρότητα προσποιούμενος.

Ἄλλ' ἡ ὑποκριτικὴ αὐτὴ στάσις δὲν δι-εσκεδάσε τὰς ἐνστίκτους ὑπονοίας τῆς δεσποινίδος Δεσυνῆ παρατηρούσης αὐτὸν μετὰ προσοχῆς, ἐνῶ ἡ Μαγδαληνὴ τῷ ὤμῳ λει.

— Ἡ ὥραία ἵππος σας ἔχει καλὰς κνήμας, ἔλεγεν ἡ δεσποινίς Μερλώ μετὰ κακεντρεχείας, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν τρέχει καλλήτερον ὑμῶν!

— Τί ἐννοεῖτε, δεσποινίς; δὲν σας καταλαμβάνω! ἀπεκρίνατο ὁ Σεβεράκ ἐρυθρότατος γενόμενος.

— Ἀφήσατε, σας παρακαλῶ, ἐπανελάβην ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ὁμολογήσατε ὅτι ὑμεῖς, προχθές, περιεφέρεσθε περίξ τοῦ προγεύματός μας! Δὲν θὰ τὸ εἴπωμεν εἰς κανένα, καὶ τὸ μυστικόν σας θέλει μείνῃ μεταξὺ μας.

— Ἄν μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ μοὶ τὸ ἐπαναλάβητε, σας τὸ ὁμολογῶ, εἶπεν ὁ Σεβεράκ ἐν στενοχωρίᾳ. Ἀλλὰ τίς με ἀνεγνώρισε;

— Τὸ κυνάριον μου, ἀπεκρίνατο ζωηρῶς ἡ δεσποινίς Δεσυνὴ, ἀλλὰ διατὶ ἐτρέπτε εἰς φυγὴν;

— Διότι δὲν ἤμην εὐπαρουσίαστος. Εἶχον ἐξέλθει μὲ τὰ παλαιὰ κυνηγετικὰ ἐνδύματά μου, ὅπως περιπατήσω ὀλίγον... Διατρέχων τὸ δάσος ἀνεγνώρισα τὸ ὄχημα τοῦ κόμητος...

Ὁ Φροσσάρ ποιήσας πλαγίαν τινὰ κίνησιν, διέφυγε τὸ ἀγρυπνον ὄμμα τοῦ συνταγματάρχου καὶ προσήλθεν εἰς τὰς νεάνιδας. Ἡ δεσποινίς Δεσυνὴ διὰ κινήματος φιλικῆς ἐξουσίας, ἐνευσεν αὐτῷ νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ. Καὶ τρία βήματα ποιήσασα.

— Θὰ πράξητε φρονίμως νὰ μὴ ἔλθῃτε νὰ ὁμιλήσῃτε τὸ ἐσπέρας μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς, διερχόμενος τὴν δεινδροστοίχίαν τοῦ τοίχου. Ἀφήσατε ἵχνη τῆς διαβάσεώς σας ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὸ παράθυρον χώματος καὶ ὁ Μερλώ, ὅστις ἔχει ὀξυδερκὴ ὀφθαλμόν, ἀνεκάλυψεν, ὅτι τὰ ἵχνη ταῦτα ἦσαν ἰδικὰ σας καὶ σήμερον τὸ πρῶτ' ἔκαμε φρικαλέας σκηναὺς εἰς τὴν θυγατέρα του.

Ὁ νέος συμβολαιογράφος, ὅστις δὲν εἶχεν ἄλλο καταφύγιον, ὅπως διαλέγεται μετὰ τῆς ἐρωμένης του, ἡ ἐρχόμενος ὑπὸ τὸ παράθυρον, ὅταν πάντες καθεῦδον ἐν τῷ πυργῷ, ἔμεινε τέλειον ἀπολελιθωμένος.

Ἡ δεσποινίς Δεσυνὴ ἐπωφελήθη τοῦτο καὶ εἶπεν αὐτῷ:

— Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Σεβεράκ ἀναχωρεῖ ὅσον οὐπω;

— Μάλιστα, δεσποινίς, αὐριον τὸ ἐσπέρας, ἀπεκρίνατο ὁ Φροσσάρ σκεπτικῶς.

Ἀλλὰ μόλις προέφερε τὰς λέξεις ταύτας, ἐνόησε τὴν ἡν ἔπραξε ἀφροσύνην. Φοβηθεὶς μὴ προῦδωκε τὸν φίλον του. ἤγειρεν ἐπὶ τῆς Λευκῆς ὑποπτα βλέμματα.

— Μοὶ τὸ εἶπε, προσέθηκεν ἡ δεσποινίς Δεσυνὴ, κρίνουσα ἀναγκαῖον νὰ καθησυχάσῃ τὸν ἀκριτόμυθον Φροσσάρ.

— Ἄ! εἶπε, σκεπτόμενος καθ' ἑαυτὸν ὅτι ἡ σταθερωτέρα θέλησις καταλύεται, παρ' ἐρωμένη γυναικὶ τόσῳ ταχέως ὥς ὁ κηρὸς εἰς τὸν ἥλιον.

Καὶ ἡ Λευκὴ μετὰ παλλούσης καρδίας, μὴ σκεπτομένη τὸ ψῦδος, ὅπερ εἶπεν, ἐριψεν ἐπὶ τοῦ Σεβεράκ βλέμμα ἐπιπληκτικὸν ταραξάν τὸν νεανίαν. εἶπε δὲ καθ' ἑαυτήν. Θέλει ν' ἀναχωρήσῃ αὐτίς. Διατί; Ἄν ἀναχωρήσῃ, τίς οἶδε ἂν θὰ ἔχωμεν, τὴν φορὰν ταύτην, τὴν τύχην νὰ ἐπανεέλθῃ; Πρέπει ὁ θεὸς μου νὰ εὕρῃ μέσον ὅπως τὸν ἀναγκάσῃ νὰ μείνῃ.

Καὶ μετέβη εἰς ζήτησιν τοῦ κόμητος, ὅστις περιεπάτει μετὰ τοῦ Μερλώ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου, ἀκούων τοῦ Μερλώ ὁμιλοῦντος μετὰ πολλῆς ζήσεως· καὶ μετ' ὠρθωμένου καὶ ἀπειλητικοῦ ὑπὲρ ποτε μύστακος.

— Δὲν ἤξεύρεις τί λέγεις, ἔλεγεν ὁ στρατηγός. Εἶδες ἵχνη βημάτων ἐπὶ τοῦ χώματος ὑπὸ τὸ παράθυρον τῆς θυγατρὸς σου καὶ ἀνεψίᾳς μου... Αἱ λοιπόν, θὰ ἦτο κηπουρός τις διευθετῶν τὰ ἄνθη, ἡ κύριός τις δρέπων τοιαῦτα.

— Raplapla! ἐπανελάμβανεν ὁ Μερλώ. Δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰς γέρον ὥσάν ἐμὲ νὰ πάρῃ τόρα μαθήματα. Ὁ χαμένος ἐπεριπατοῦσε εἰς τὴν δεινδροστοίχίαν τοῦ τοίχου, ἔρριξε μάλιστα περίπου δέκα πέντε ἀπιδία ἀπὸ τὰ δένδρα. Τὸ ζῶν! Καὶ τί ἀπιδία!

— Ἡσύχασον, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα! Ἄλλ' ἀγαπητέ, κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὴ φωνάζῃς τόσον, καὶ μάλιστα νὰ μὴ εἴπῃς εἰς κανένα ὅτι διηγῆθης εἰς ἐμέ. Διότι ὅλοι θὰ σὲ γελάσωσι.

— Θὰ με γελάσουν; Καὶ ὁ συνταγματάρχης ἐγένετο ἀγριώτερος. Θὰ με γελάσουν!

— Μάλιστα! Οἱ νέοι, βλέπεις, δὲν ἔχουν τὸν ἰδικόν σου μυελὸν καὶ ἡ πρὸς τὴν θυγατέρα σου συμπεριφορὰ αὕτη θὰ τοῖς φανῇ παράδοξος. Αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι καλῶς ἀνατετραμμένοι. Ἄν δὲν τοὺς παρηκολούθῃς δηλαδὴ κατὰ πόδας, τί νομίζεις ὅτι θὰ συνέβαινε;

— Ἀρκεῖ, ἤξεύρω πῶς πρέπει νὰ φέρωμαι...

— Δὲν φαίνεται... Ὅτε ἡ θυγάτηρ σου ἦτο εἰς τὸ Λύκειον, ἐστέναζες σκεπτόμενος ὅτι ἡμέραν τινὰ θὰ συνέζῃς μετ' αὐτῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην. ... Τώρα ὅπου εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν σου, βρυχᾷσαι ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ τὴν συζεύξῃς. Νὰ σοὶ εἴπω; εἶσαι ἰδιότροπος καὶ μελαγχολικὸς ἄνθρωπος, ἔχεις δὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Ἄν ἤμην κόρη σου, θὰ σ' ἐπήγνυνον ἐκεῖ, καὶ θὰ συνεζευγνυόμην τὸν Φροσσάρ...

— Τὸν Φροσσάρ!

— Ναί, τὸν Φροσσάρ, ὅστις εἶναι ἀγαθὸς καὶ ἱκανὸς νέος ἀπολαύων ἐξαιρέτου ὑγείας καὶ ἔχων περιουσίαν... ὦ! δὲν εἶναι ἐπιφανοὺς οἰκογενεῖας... σύμφημι... Ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν εἶσαι ἀπόγονός τινος Μοντμορανσύ...

— Κατηγορεῖς τὸ γένος μου!...

[Ἐπεταί συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμνησθόμεν εἰς πάντα ὅποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολὰ δρ. 3. — «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1. — «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1,50. — «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2. — «Μπουμπουλίνα-Ἀρχάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3. — «Κωμωδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2. — «Ὁ Γονζάλβης Κορδοῦβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστόρημα δρ. 1,50. — «Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. δρ. 2. — «Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφελου, μετάφρ. Π. Πανά, δρ. 5. — «Ἡ Ναξία Μαρτίνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον, δρ. 1,30. — «Ὁ Ἀρχὼν τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους δρ. 8. — «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπητῆς» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα δρ. 4. — «Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθιστ. δρ. 150. — «Τυχαῖον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1. — «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponsou-De-Terrail, τόμοι ὀκτώδεως 3 δρ. 6. — «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς δρ. 1,50. — «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα (τόμοι 2) δρ. 4. — «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως» μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀκτώδεως τόμους δρ. 4. — «Ἑλπινίκη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδου Κυριακίδου δρ. 5. — «Βίος τῶν Διαδόχων τοῦ Μωάμεθ» ὑπὸ Οὐασινγκτόνως Ἰρβινγγος δρ. 2. — «Τὰ Ἰουδαϊκά» ἦτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνῶν αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς δρ. 2. — Ποιήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. Χρυσόδετα δρ. 4. — «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρώμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μελοποιδοῦ καὶ Πάβλου Κα-δρὸς μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα λ. 50. — «Οἱ Μελλόνομφος τῆς Σπιτζεβέρρης», μυθιστορία Ξαβιέ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 1,50. — «Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα. Ποιήσεις. Σ. Ν. Βασιλειάδου δρ. 2. — «Ὁ Διάβολο - Σίμων», μυθιστορία Ponsou-De-Terrail δρ. 1,50. — «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοῦρ δρ. 1,50. — «Ζιλ Βλά» μυθιστόρημα δρ. 5. — «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 2. — «Ὁ Ἀδίκηθις Ρογῆρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, (τόμοι 2) δρ. 3. — «Τὰ Ὑπερφᾶ τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccoue δρ. 4. — «Τὸ τέκνον τοῦ Ἑραστοῦ» καὶ «Ἡ ἄνομος μήτηρ» (τόμοι 2), μυθιστορία A. Matthey (Arthour Arnold) δραχ. 3,50. — «Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης» (τόμοι 2), μυθιστορία Ι. Φ. Σμιθ. δρ. 3,25. — «Ματθίλδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σὺν. δρ. 7. — «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλίου. δρ. 3. — «Λέων Λεωνίδης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ι. Ἰσιδ. Σκυλλισσίου δρ. 1,50. — «Τὰ Δύο Λίχνα Αἰμιλίου Ρισβούργ. δρ. 1,50. — «Ἡ Ὁραία Παρσιανὴ» λεπ. 60. — «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοαὶς δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων». (Τόμοι 2) δρ. 5. — «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 70. — «Ἀπανα Ἰωάννου Ζαμπελίου, (τόμοι 2) δρ. 8.